

ще той напротивъ въ сѣко время да получи голѣма помощь въ оныя, кои-то ако обдари съсь спашилъцы (мушіи). „Е какво ще правишь ты тогава, запыта Милошъ одного, кой-то най-много обичеше да му ся дадѣтъ нѣколко села, „като получишь това?“ Одговори тоя: „Щѣ седѣ и щѣ пѣж чибукъ, догдѣ-то непотърси Господарь-тъ помощь одъ мене; тогава щѣ скочѣ азъ съ момчета-та си.“ И ако бѣхѣ тыя чело-вѣцы придобили мушіи, кое-то ти най-много желаяхѣ, известно щехѣ да съизволятъ за да задържи Милошъ мѣста-та (мюлкѣ-тъ) като свои собствени, съ кои-то той само като откупитель управляваше; а такивы има всѣкій владѣтель като припадающе на коронѣ-тъ (короны мюлкове, Krongüter) кои-то ся думать тукъ въ Сърбіи правителствени.

Милошъ остана спротивъ такивы умишленія явно противень; той подрѣжаваше въ много работы на голѣми-тъ господари, обаче и пакъ ся отлѣчвава отъ тѣхъ, что-то нераздаваше мюлкѣ. Одузятие-то на господарски-тъ права заради притяжавание-то на мюлкѣ-тъ бѣше на народѣ-тъ за негово-то добро много важно; а на мѣсто това количество тури ся данъ, коя-то му ся и пакъ теретна видѣ. За таж данъ ще говоримъ малко по късно.

Чрезъ това получихѣ селяни-тъ подпѣляхъ независность или слободѣ. Милошъ имъ бѣше неизчислимы добрины сторилъ, нѣ и пакъ съ това неумножи ся число-то на негови-тъ пріатели за това время, догдѣ-то малко по-късно не ся разбудихѣ и почнахѣ да оцѣнявать и да пріимать покаяние за неразумно-то тѣхно постапване.